

Bloch: Jeg kan henholde mig til, hvad den ærede sidste Taler har udtalt; jeg kan ikke gaae ind paa den Tankegang, ifølge hvilken man skal komme til at stemme for et Lovforslag, fordi det er saa totalt slet, at det alligevel ikke kan blive til Lov. Jeg for mit Vedkommende kan ikke see bort fra Forslagets Indhold, og da der findes væsentlige Bestemmelser dert, som efter min Mening hverken ere retfærdige eller billige, vil jeg ikke, ved at stemme for det, give denne Handling Udseende af, at jeg billiger dem. Dette Lovforslag er, ifølge hvad der tidligere er yttret, indbragt i Thinget for at tjene til en Forespørgsel angaaende denne Sag og til en Paamindelse om Vigtigheden af, at den ordnes. Disse Hensigter ere opnaaede, der er formeentlig ingen Udset til, at der nu kan opnaaes Mere, og jeg finder derfor ikke, at der er Grund til at lade Sagen gaae videre. Jeg vil saaledes stemme imod Lovforslaget

Barfod: Hvis Spørgsmaalet, som de to sidste Talere have meent, var om, hvorvidt nærværende Lovforslag i det Hele og i enhver af sine enkelte Bestemmelser var absolut billigt og retfærdigt, kunde man vel finde sig fristet til at stemme derimod, men det forekommer mig, at der er en anden Betragtning, som man ikke et Dieblik maa tabe af Sigte, nemlig den, om Lovudkastet med sine, jeg troer virkelige, Mangler, dog ikke er saa billigt og retfærdigt, som man for Dieblirket kan vente at faae et saadant Lovforslag bragt tilveie, og om Sagen ikke er af den Betydning, at det er af større Vigtighed at faae den hurtigt afgjort, end at rette Stil paa den i det Uendelige, foretage enkelte Smaasforandringer, og derved bestandigt videre og videre udsætte Sagens Afgjørelse.

Jeg kan derfor ganske vist være enig med de to sidste ærede Talere i, at der er Bestemmelser i Loven, som man kunde ønske ændrede, og at der savnes Bestemmelser i den, som man kunde ønske optagne, men det kan for mig ikke være nogen tilstrækkelig Grund til at stemme imod Loven, idet jeg dog maa anerkende, at den er saaledes, at vi under de nærværende

Forhold og Omstændigheder ikke kunne vente at faae den bedre, og heller ikke ved endnu i adskillige Aaringer at arbejde derpaa. Derimod kan jeg ikke Andet end med de ærede sidste Talere, ligesom ogsaa med den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 2den Valgfreds (P. Olsen), være enige i det Uanselige i, at de, som ansee Loven for slet, og da navnlig for absolut slet, og de, der ansee den for ubillig, for absolut ubillig, maae tilkjendegive dette ved at stemme imod den, for at deres Stemmegivning ikke skal virke, da naturligvis det, at de stemme for Loven, vil blive betragtet som en Tilslutning til den i dens nuværende Form. Jeg kunde standse hermed, men, idet jeg kan slutte mig til, hvad der er udtalt baade af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) og af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgfreds (Oppeermann), til Fordeel for Loven, er der dog et Synspunkt, der for mig har en afgjort Vigtighed, og som ikke er fremkommet under nærværende Behandling, idetmindste ikke fremkommet saaledes, som jeg kunde ønske det betonet. Jeg maa derfor blot med et Par Ord udtale, hvorfor Loven særligt forekommer mig at være nødvendig, og det paaatrængende nødvendig. Dersom Danmarks Grundlov skal udvikles og være, maa den være beregnet paa et Folk af frie Borgere; men jeg kan ikke betragte de Borgere, som staaende lige frie og lige berettigede overfor hinanden, af hvilke den ene er Fæstjordsbesidder og den anden Fæster med Dnsse om, at Fæstet om en kortere eller længere Tid maa gaae over til hans Slægt. Disse to Borgerclasser staae, hvor de møde hinanden, ikke lige frie og lige berettigede overfor hinanden, og, da det nu er mig om at gjøre, at Manden i Danmarks Riges Grundlov, der absolut vil, at i Stort og Smaat skulle lige frie og lige berettigede Borgere møde hinanden, ogsaa bliver til Virkelighed, saa er det mig om at gjøre, at enhver konstig Hindring for, at denne lige Frihed og lige Berettigelse kan finde Sted, bliver bortryddet. En af de største Hindringer derfor er Fæstelovgivningen; den er en af de Lovgivninger, der hindre en Fremskriden i Grundlovens Aand, og som jeg derfor først